

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra občanského práva

O p o n e n t n í   p o s u d e k
diplomové práce Mgr. Kateřiny Žihlové

„Bezdůvodné obohacení v novém občanském zákoníku“

Předložená diplomová práce o rozsahu 50 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem je členěna do 7 základních částí, dále do kapitol.

Autorka zvolila aktuální téma vzhledem k tomu, že i institut bezdůvodného obohacení doznal v novém kodexu soukromého práva změn oproti úpravě předchozí. Úvodem je možno konstatovat, že cíl práce, jak jej vymezila v úvodu i závěru, totiž „zpracovat ucelené pojednání o institutu bezdůvodného obohacení.....tím, že popíše, analyzuje a srovná předmětnou zákonnou úpravu, komentářovou literaturu, judikaturu a názory z řad odborníků české právní sféry“, se jí v podstatě podařilo naplnit.

Také hned v úvodu musím upozornit na zvláštnost. Autorka podepsala prohlášení, podle něhož práci vypracovala samostatně. V textu však opakovaně (nejméně na 7 místech) se prezentuje jako maskulinum. Protože rozumný důvod k tomu neshledávám, budu rád ujištěn o pravdivosti prohlášení diplomantky tím, že při disputaci nad obhajobou práce projeví stejnou argumentační i stylistickou schopnost, jakou naznačuje písemným zpracováním práce.

Soudím, že diplomová práce nemusí v každém případě posunout právní vědu vpřed. I kvalitně zpracovaný kompilát s uvedením všech pramenů, který je výsledkem samostatné práce při excerpci literatury a judikatury, systematického utřídění významných poznatků, označení interpretačních či aplikačních problémů a ovšem i jejich řešení s argumentací, a na závěr přehledné a srozumitelné písemné zpracování, které ve svém výsledku tvoří kvalitní monografii na dané téma, využitelnou jako základní studijní materiál, vyhoví požadavku na dobrou diplomovou práci. U práce mnou posuzované k takovému závěru dospět mohu.

Diplomovou práci lze považovat za vhodnou prolegomenu ke studiu dané problematiky. Autor/ka hojně využívá doktrinální zdroje (byť samy o sobě omezené) a lze jen obtížně nalézt odstavec, u něhož není odkaz na převzatý pramen. Kvituji, že připomíná relevantní judikaturu. Získané (převzaté) poznatky však téměř nekomentuje, nepodrobuje rozboru, natož kritice, a to i v případě, kdy prezentuje nesouladné názory jejich autorů. Nemůže se tedy sama ani dopustit věcných nesprávností (není však správné tvrzení, že „předchozí úprava uváděla taxativní výčet skutkových podstat bezdůvodného obohacení“ – str. 30) či podstatnějších nepřesností (přesto ale str. 27 – není správný předpoklad, že vynaložené investice jsou vyšší než zhodnocení věci; dále str. 41 – opravdu je osobou obohacenu ten, jehož majetková sféra se nerozšířila, ač se rozšířit měla?). K významnějším úvahám de lege ferenda autorka odvahu nenalezla.

Nelze nezmínit, že i při hojných odkazech na prameny bylo shledáno nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu v rozsahu 5% textu.

Obsahovou úroveň práce hodnotím z hlediska sledovaného cíle jako dobrou. Problematikou se zabývá komplexně, zdařilý je v nezbytné míře zařazený historický exkurs, stejně jako komparace s předcházející úpravou podle zák. č. 40/1964 Sb.

Práce je vyvážená, systematicky dobře členěna, autorka shromážděný materiál traktuje uměřeným, věcným a srozumitelným způsobem, užívá právní jazyk i frazeologii, vyvarovala se beletristických manýr.

Odkazy na využití prameny - až na výjimky: poznámka č. 5 = chybí uvedený vydavatele a rok; poznámka č. 37 = Nejvyšší soud ČR nevydává nálezy, nýbrž rozsudky či usnesení – stejně jako poznámkový aparát odpovídá požadavkům vědecké práce.

Závěr: Diplomovou práci hodnotím jako **velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.**

Diplomantka se zaměří na podrobnější výklad bezdůvodného obohacení vzniklého zásahem do přirozených práv člověka.

V Plzni dne 9. května 2015

JUDr. Alexander Šíma
oponent